

KONFERENCJA 6.

MARZEC 2013

WZAJEMNE DAWANIE I OTZRZYMYWANIE WSPARCIA – Rz 12, 9-15

1. **Trwajcie mocni w wierze!** – takie wezwanie skierował do Polaków Benedykt XVI, gdy w roku 2006 stanął na polskiej ziemi. Trwajcie – to znaczy podążajcie za Chrystusem, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. Wiara jest drogą.

Wielki Post, to droga pokuty i nawrócenia. Są rekolekcje, drogi krzyżowe, gorzkie żale, a u nas we wspólnocie rekolekcje o uzdrowieniu wewnętrznym. Ten Wielki Post jest wyjątkowy. Benedykt XVI zakończył pontyfikat. Kolegium kardynałów rozpoczyna konklawe – ma wybrać nowego papieża. Modlimy się za Kościół, przyzywamy Ducha Świętego na kolegium kardynałów.

W marcu i kwietniu, w naszej formacji wiary pochylamy się nad Katechizmem Kościoła Katolickiego, w artykułach mówiących o Kościele.

2. Wierzę w Święty Kościół Powszechny...

Spotykamy ludzi, którzy dystansują się w stosunku do Kościoła. Mówią: *Bóg – tak, Kościół – nie*. Wręcz mówi się i propaguje wychodzenie z Kościoła, czyli apostazję. Tymczasem my jesteśmy we wspólnocie – tu spotykamy Chrystusa, tworzymy wspólnotę i doświadczamy Kościoła we wspólnocie. My uczymy się wiary w Kościół i mamy być świadkami Kościoła – mamy ukazywać prawdziwe oblicze Kościoła.

Jesteśmy dużą wspólnotą. Spotkania wtorkowe Wody Życia, to nie cała wspólnota. Woda Życia spotyka się w niedzielę i są to najstarsze rodziny naszej wspólnoty. Woda Życia spotyka się w soboty i są to młodsze rodziny naszej wspólnoty. Jak już wszyscy wiecie 15 lat temu wspólnota nasza miała swój początek w Duszpasterstwie Akademickim św. Jakuba. W październiku 1997r., gdy pojawiłem się jako duszpasterz akademicki zapoczątkowałem spotkania, a w marcu w 1998r. na rekolekcjach w grupie 30 studentów narodziła się wspólnota. Dziś w naszej wspólnocie jest przeszło 100 komórek, małych grup, a wspólnota nasza ma swój cel – charyzmat ewangelizacji. Ewangelizację realizujemy w różny sposób. Szczególnym rodzajem jest *oikos*, czyli ewangelizacja naszego środowiska w codzienności. Ale też są inne formy – tj. kurs Alfa, kurs Filip, rekolekcje ewangelizacyjne, które podejmujemy w różnych parafiach i środowiskach. Spotykamy się we wspólnocie w małych grupkach, budując więzi przyjaźni. Tu dokonuje się weryfikacja naszej wiary i formacja duchowa.

3. Jak zapewne pamiętacie jest 7 celów naszej pracy w małej grupce. W tym miesiącu chcemy się pochylić nad piątym celem: **wzajemne dawanie i otrzymywanie wsparcia**.

W ubiegłym miesiącu mówiliśmy o służbie w Kościele. Służyć, to angażować się w różne działania zarówno we wspólnocie, jak i w Kościele – w parafii. Aby służyć, trzeba być człowiekiem pochwyconym przez Chrystusa, wyzwolonym i napełnionym Duchem Świętym. Widzimy, że to jest możliwe. Wielu ludzi w naszej wspólnocie podejmuje służbę, zarówno we wspólnocie, w różnych diakoniach, jak i w Kościele, w wymiarze parafialnym. Teraz zastanowimy się, co to znaczy, jak ma się realizować piąty cel, a więc wzajemne dawanie i otrzymywanie wsparcia.

W codzienności naszej przeżywamy różne przeciwności i trudności. Doświadczamy wielu przeszkód, w realizacji naszych celów, mamy braki finansowe, dopadają nas różne choroby, utraciliśmy pracę, lub szukamy mieszkania, czujemy się osamotnieni w naszych akademikach, mamy trudności na uczelniach lub w środowisku pracy – potrzebujemy wsparcia. Wspólnota, to miejsce, gdzie otwieramy się na siebie, dzielimy się naszym życiem, słuchamy siebie nawzajem i tu mamy możliwość sobie wzajemnie pomagać. Dawać wsparcie – to najpierw otworzyć i wsłuchać się w to, czym dzieli się brat, siostra. Pewna wrażliwość, empatia, to współodczuwanie, które porusza nasze serce we współczuciu, zrozumieniu i rodzi się w nas spontaniczna chęć pośpieszenia z pomocą. Tak powinno być w naszej wspólnocie. Jeśli jest miłość, to ona realizuje się w taki sposób – chcę być z tobą, chcę tobie pomóc, myślę jak mógłbym ci pomóc w twojej trudnej sytuacji, w twojej biedzie.

„*Jedni, drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie prawo Chrystusa*” (Ga 6,2) – mówi św. Paweł. Gdzie indziej Apostoł zachęca: **„Miłość niech będzie bez obłudy! Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem! W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi! W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie! Nie opuszczajcie się w gorliwości! Bądźcie płomiennego ducha! Pełnijcie służbę Panu! Weselcie się nadzieją! W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie – - wytrwali! Zarządzajcie potrzebom świętych! Przestrzegajcie gościnności! Błogosławcie tych, którzy was prześladują! Błogosławcie, a nie złorzeczcie! Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą. Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach! Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne! Nie uważajcie sami siebie za mądrych!”**.

Wrażliwość na drugiego człowieka, na jego potrzeby i problemy ma charakteryzować uczniów Chrystusa i ma być punktem wyjścia do realizacji miłości. Oczywiście są takie sytuacje, że nie jesteśmy w stanie pomóc, przekracza, to nasze możliwości, ale jest *dobre słowo* i modlitwa. Modlitwa wstawieniowa jest siłą ducha. Bóg przez nią działa, oświeca, ukazuje możliwe drogi rozwiązania danego problemu, daje też moc do pokonywania trudności, do cierpliwego znoszenia różnych niedogodności. Wielu z nas doświadczyło tego. Na naszej liście dystrybucyjnej tyle jest próśb o modlitwę, w których wyrażamy nasze lub innych potrzeby. Ktoś szuka pracy, mieszkania, ktoś choruje, ktoś wyraża gotowość pomocy, czy też oddania pewnych rzeczy.

Kiedyś w naszej wspólnocie zrodziła się praktyka – chyba zaczerpnięta z Radia Maryja – *Jestem gotowy pomóc*. Otóż ludzie deklarują się i zgłaszają gotowość bezinteresownej pomocy, w gronie naszej wspólnoty, w jakieś konkretnej dziedzinie. Wtedy nie mieliśmy jeszcze strony Wody Życia w internecie, ale drukowaliśmy cotygodniową gazetkę, w której ukazywały się propozycje – *jestem gotowy pomóc*. I to wszystko funkcjonowało wewnątrz naszej wspólnoty, pamiętając tę praktykę może najbardziej Rodziny Wody Życia. Gdy wspólnota rozrosła się, trudno było drukować tasiemce ofert i umożliwiać wszystkim we wspólnocie korzystanie z tych propozycji. Może dzisiaj udałoby się dzisiaj na stronie Wody Życia umieszczać takie propozycje. Przecież jesteśmy gotowi pomagać sobie i na pewno, to robimy w małych grupkach, ale może byłoby dobrze, gdyby ktoś mógł skorzystać z twojej pomocy, ktoś z innej grupki, czy ze wspólnoty. Ale wewnątrz małych grup pomoc wzajemna powinna funkcjonować i zapewne funkcjonuje. Nie możemy nie wiedzieć, co się dzieje z bratem, siostrą, która przebywa w szpitalu, przeżywa jakąś trudność, załamanie i nikt się tym nie zainteresuje. Również ważny aspekt, czy zasada, to zdolność przyjmowania pomocy. Potrzebna tu jest otwartość

i pokora. Zdarzają się i tacy, którzy za nic pomocy nie chcą przyjąć, mówią – *sam sobie dam radę*, może to jest oznaka pychy, czy samowystarczalności... Ale są i tacy, którzy mają ciągle tyle problemów, że zawieszają się na wspólnocie lub konkretnej osobie i trzeba im nieustannie pomagać, wręcz tego żądają. Sami sobie nie chcą pomóc, bo uważają, że wspólnota powinna im we wszystkim pomagać. Trzeba, to rozeznaczyć i takim też trzeba pomóc, aby wzięli się za siebie. Aby wzięli ster swojego życia, we własne ręce z pomocą Ducha Świętego. Tak naprawdę tylko ty sam możesz sobie pomóc, nawet wtedy, gdy my tobie pomagamy. Weź się w garść i zacznij coś robić – jesteśmy z tobą, dobrze, że jesteś. Modlimy się za ciebie, możemy ci coś poradzić, ale ty podejmujesz decyzję i robisz krok jeden, drugi do przodu.

Wzajemne dawanie i otrzymywanie wsparcia jest praktykowaniem miłości braterskiej we wspólnocie do której powołał nas Jezus Chrystus – *miłujcie się wzajemnie, tak jak Ja was umiłowalem* (por. J 13,34). Kościół jest wspólnotą miłości, a miłość wyraża się w stosunku do Boga, który pierwszy nas umiłował, ale realizuje się w relacjach międzyludzkich wobec braci i siostr, którzy są nam najbliżsi, bo są w tej samej wspólnocie. Łączy nas wspólna wiara w Jezusa Chrystusa, przyjaźń, którą czerpiemy od Jezusa i wzajemnie się obdarzamy. Ta miłość, która jest w nas będzie wychodziła poza środowisko naszej wspólnoty i gdy będziemy śpieszyli z pomocą ludziom w naszych środowiskach w codzienności – *oikos*, będzie świadectwem, że Bóg jest i kocha każdego człowieka. Kocha drugiego człowieka przez ciebie, przez to, że z empatią pochylasz się nad drugim człowiekiem śpiesząc mu z pomocą.

Podsumowując piąty cel naszej wspólnoty, jest konkretnym urzeczywistnieniem się miłości wzajemnej, aby żyć jak bracia, posiadać wzajemne zaufanie i pomagać sobie w noszeniu ciężarów. Kiedy ta wzajemna uwaga jest dostrzegalna, cementuje relacje wspólnotowe w sposób nierozwalny.

Kilka rad:

- Nie bać się mówić o problemach osób z grupki, ze wspólnoty.
- Pomoc może być typu duchowego, emocjonalnego lub materialnego.
- Z pokorą dać poznać swoje trudności.
- Nie przepraszać za swoje potrzeby.
- Módl się w intencji potrzeb innych.
- Dziel się swoimi problemami z swoją grupką, komórką.

PLAN SPOTKANIA

Pieśni są wyłącznie propozycją, można zastosować inne, ale właściwe w treści do całego spotkania oraz poszczególnych jego części.

Nie korzystamy z pieśni w których tekście znajduje się – Alleluja.

1. WYZNANIE WIARY - CREDO: Skład Apostolski

2. Uwielbienie

Zaleca się, ale nie trzeba wykorzystywać wszystkich podanych tekstów z PŚ w uwielbieniu.

pieśń do Ducha Świętego

- Wzywam Cię, Duchu przyjdź...

pieśni wielbiące

- Tak mnie skrusz, tak mnie złam... - Ga 6,2
- Pan wywyższony... - 1 Kor 12,26-27
- Jak łania...

3. Dzielenie:

- Co Jezus zrobił dla mnie?
(Dostrzeżenie działania Bożego w moim życiu – np. ostatnio przebyte rekolekcje, działanie Pana Boga w codzienności)
- Co ja zrobiłem dla Jezusa? *(Dzielenie się swoim oikos – jak ewangelizuje swoje oikos?; jakie mam trudności w ewangelizacji?; za kogo się modlę, itd...)*

4. Pieśń i odczytanie Słowa Bożego:

- Gdy drogi pomyli los zły... (Ty tylko mnie poprowadź...)
- Słowo Boże: Rz 12, 9-15

5. Konferencja *(odstłuchać nagrania)*

6. Pogłębienie - pytania są nagrane po konferencji...

7. Modlitwa dziękczynna

- Śpiewajmy Mu, dziękujmy Mu...
- Dziękczynienie spontaniczne, litanijne

8. Prośby i modlitwa wstawiennicza

- Oczyść serce me...
- **Prośby** *(ukierunkowane na zewnątrz za osoby z oikos – wymieniamy je z imienia i wzywamy Ducha Świętego – Przyjdź Duchu Święty)*
- **Modlitwa w intencji Kościoła i o wybór papieża (załącznik nr 1)**
- **Czas na modlitwę wstawienniczą** *(wcześniej przed spotkaniem osoby powinny zgłosić się do animatora prosząc o modlitwę wstawienniczą)*
- Wody Jordanu weselcie się...

9. Modlitwy na zakończenie

- Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
- Ojciec nasz... *(wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwróceni na zewnątrz)*
- Benedykcja *(robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogostawi i strzeże)*

10. Ogłoszenia:

- 16 marca comiesięczne spotkanie Przymierza, godz.: od 9.00(msza św.) do 13.00
- 17-20 marca – rekolekcje wielkopostne w św.Jakubie (nd.19, pn-śr. 20.00)
- 24 marca – Marsz Świętości Życia, msza św.12.30
- Ewangelizacje: 23 marca dla bierzmantów – par.św.Franciszka z Asyżu (ul. Hynka) i Bielany
25 -26 marca - Wiskitki